

Broedresultaten Steenuil 2009

Net als verleden jaar lagen er 107 kasten klaar voor het aankomende broedseizoen. Twee kasten werden niet gecontroleerd, twee niet teruggevonden en een vijfde lag aan de voet van de boom. Blijven er dus 102 kasten over om onze resultaten op te berekenen, waarvan er 64 stuks bezet waren:

- 46 nestkasten met jongen nog aanwezig; totaal goed voor 128 jongen.
- 3 nestkasten met eieren.
- 8 nestkasten met uitgevlogen jongen, aanwezige steenuilen of sporen maar geen broedgeval.
- 5 kasten met 10 dode jongen bijna allemaal de kop afgebeten.
- 2 kasten met een dode adulte vogel.

Voor 2009 komt dit op 60 % bezette nestkasten. Het gemiddelde aantal jongen per kast voor 2009 bedraagt 2,78. Vijf was het grootste aantal jongen gevonden in één kast. Na het superjaar 2008 en de harde winter vreesde ik voor een slecht jaar. Blijkt nu echter dat dit nog reuze meevalt. We hebben een zorgwekkend aantal kasten gevonden met dode jongen, die duidelijk afgemaakt werden. Dit hebben we nog voor gehad. Is de teruggekeerde Steenmarter de dader?

Voor de eerste keer hebben we ook een bezette kast die niet in een boom geplaatst is. De kast hangt onder de oversteek van een schuurtje. Verleden winter kreeg ik een telefoon van de eigenaar dat de dode boom waar de kast in lag omgewaaid was. De enige overblijvende bomen stonden op het erf en de kast mocht daar niet in van de man. Het enige alternatief was het schuurtje, de vogel vond het goed en bracht drie jongen groot op de nieuwe locatie.

Tekst en foto: Ludo

De resultaten van de laatste 10 jaren :

Jaar	Aantal kasten	Bezette kasten	Gemiddelde jongen per kast
2000	110	45%	2,5
2001	108	49%	2,5
2002	106	55%	2,6
2003	105	56%	2,6
2004	102	58%	2,7
2005	100	61%	2,88
2006	104	61%	2,65
2007	115	55%	2,85
2008	107	68 %	2,72
2009	107	60 %	2,78

Uilentocht met hindernissen

Het laatste weekend van mei was het weer zover. Dit is voor ons, Johan Margot en mezelf, nieuwsgierig uitkijken naar het broedresultaat van onze steenuiltjes.

We hebben een lijstje van 15 adressen waar er steenuilbakken liggen, zowel bij landbouwers als particulieren.

Onze eerste stopplaats was al direct een voltreffer: 5 jongen van ongeveer 13 dagen oud!

De volgende beurt was al minder: géén kleine uiltjes...maar wel 1 grote dode uil in de bak. Nochtans was het hier ieder jaar bingo. Raar maar waar.

De volgende steenuilbakken waren weer meer hoopgevend: de ene keer 3 uiltjes, de andere keer 2.

Dan hadden we een locatie waar er verleden jaar ook geen uilenjongen waren, dit was nu weer zo... Maar we schrokken wel van het feit dat aan de overkant bij de buren, tegenover onze bak, een dode kauw bengelde aan een tak van een boom in een kippenpark. Was dit een poging om de uilen af te schrikken? Uilen eten toch geen eieren - of misschien toch in deze crisistijd? We zullen natuurlijk een andere plaats zoeken voor deze bak.

De volgende halte zullen we ook niet rap vergeten. Om deze bak te controleren moeten we door een weide om aan de

boom te komen waar de bak vastligt.

Tot onze grote verbazing was de boom gedeeltelijk afgekraakt en de bak lag netjes tussen de koeienvlaaien.

Vlug die bak opengedaan en warempel: 3 prachtige uilenjongen die ons met grote ogen aanstaarden! Een gelukkig gevoel gaf ons dit, een mooi moment, zelfs de koeien bleven stil rond ons staan.

Waarschijnlijk hebben de ouders gewoon de 'uilejongskes' verder gevoederd terwijl de bak op de grond lag en de koeien toekijken.

We hebben toch wijselijk de bak terug vastgemaakt op de overblijfselen van de afgekraakte boom.

Voldaan reden we naar de volgende post. Zoals iedere jaar: onvruchtbare eieren... Tja wat doen we daarmee? Volhouden zeggen we dan tegen elkaar. Het zal wel eens lukken.

Onze voorlaatste uilenbak was er ook één om niet te vergeten.

Moet je even voorstellen: de bak ligt op een heel jonge knotwilg, vlak naast een heel diepe gracht, vliegopening gericht naar de weide en het "openingsgat" aan de kant van de gracht.

Normaal zou de boer ons helpen met de laadschop van zijn tractor om ons omhoog

te tillen, maar nergens een boer te bespeuren. Dan hebben we maar zelf het klusje geklaard.

Johan lag plat op zijn buik bovenop de bak, gezicht naar die onheilspellende diepte, en ik maar het wiebelend boompje trachten stil te houden...riskant maar toch spannend.

In ieder geval kon Johan ondersteboven toch 4 jongen tellen...of zag hij dubbel en waren er maar 2?

Traditiegetrouw was onze laatste bezoek bij mijn dochter en schoonzoon en mijn kleinkinderen.

Dit jaar was het weer prijs: 3 uiltjes.

Jim, mijn kleinzoon, was wild enthousiast om een uiltje vast te houden: blinkende oogjes en enorm fier! (zie foto voorkaft) Volgend jaar nemen we Jim mee op onze uilentocht, dan is hij al 4 jaar geworden... zou Johan niet meer plat op zijn buik moeten liggen en boompje en bak er wel bij varen!

Het zal beslist weer spannend worden volgend jaar.

Willy De Ruyter